

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

<i>Výročí</i>	<i>Osobnost (Věc)</i>	<i>Místo</i>	<i>Událost</i>
500	Sv. Ludmila	Fara Vranov	Narození
100	Sv. Jan Nepomucký	Pré Monré	Obrácení k Bohu
1100	Farní zpravodaj	Nepomuk - Řím	Mučednická smrt
900	Karel IV.	Pamplona - Manresa	Založení řádu premonstrátů
300	S. Ignác	Praha	Pořadové číslo vydání
705	Sv. Norbert	Tetín	Blahořečení

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím vás v tento dušičkový čas. Jsou to dny, kdy více myslíme na ty, kteří už nás opustili. Zároveň dny, které nás naplňují nadějí, že se nerozpadli jen tak v prach, ale že existuje ještě jiný život než tento pozemský. Že je pro nás připraven domov v nebi. Doufejme, že se tam jednou dostaneme.

Na obálce našeho letošního dušičkového farního Zpravodaje najdete tabulku, která se Vám může zdát zvláštní. Rádi bychom vám ji vysvětlili. V letošním roce prožíváme nejrůznější výročí – i co se týká našeho Zpravodaje. V prvním sloupečku jsou vesměs ta výroční čísla.

Ve sloupci druhém jsou osoby či věci, které s výročím souvisí, a ve třetím pak jsou místa spojená s těmito osobami. Čtvrtý sloupeček obsahuje událost. Nějaký tiskařský šotek nám ale jednotlivé řádky poněkud pomíchal. Zkuste (a můžete to udělat třeba s dětmi) vždy jednou barevnou pastelkou vybarvit v tabulce obdélníčky, které k sobě patří. Takto vybarvenou tabulku vyfoťte na mobil a zašlete na email

jindrichcoupek@seznam.cz.

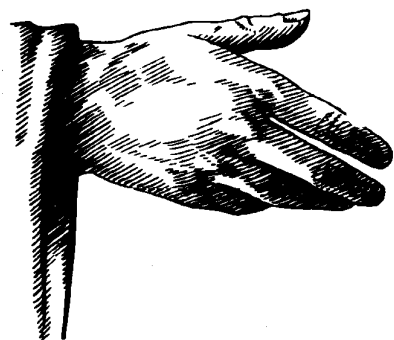
Od prázdninového zpravodaje máme za sebou několik akcí. Např. 4 tábory na Moravě a pobyt soluňáků v Jeníkově. Několik jeníkovských dětí absolvovalo pěší pout' na Velehrad a poté jsme v Jeníkově prožili týden na faře pro děti. V září se vdávala naše katechetka Lída. Svatba se konala v Hutisku a zúčastnilo se jí několik jeníkovských dětí. V říjnu přálo počasí Moravské pouti, při které byl požehnán kříž mezi Jeníkovem a Oldřichovem. Mám z toho radost, je to moc pěkný kříž. Nejde o kříž nový, spíše obnovený, protože tam kdysi kříž stával. Nedávno se poblíž našli jeho pozůstatky. Byli opraveny a nyní již opět kříž stojí v celé své kráse. Velký dík patří všem, kteří nějakým způsobem přispěli k tomu, že tam tento kříž může stát.

Nyní jsou před námi dušičkové pobožnosti. Kromě soukromých modliteb za zemřelé se konají i společné pobožnosti na hřbitově. V Jeníkově se budeme společně modlit **ve čtvrtek 4. 11. V 17 hodin bude mše svatá v kostele, obětovaná za všechny zemřelé.** Po ní (přibližně v 17.40) půjdeme na hřbitov a tam se za všechny, kteří nás již opustili, také pomodlíme.

12. 12. v 17h se v jeníkovském kostele koná **adventní koncert** duchcovského sboru.

Farní kavárna

Srdečně zveme dospělé a rodiče do farní kavárny – jedná se o neformální setkání, které má za cíl seznámení s druhými, odpočinek od běžných starostí, popovídání si a další. Nabízíme kávu, čaj, limonádu a drobné občerstvení (vlastní výrobky jsou vítány). ☺

Kavárna je otevřena ve čtvrtek od 17 hodin na faře v Jeníkově zpravidla každých 14 dní. Zatím je plánována v tyto dny: 18. 11., 2. 12., 16. 12. Případné změny budou vyvěšeny na nástěnce před farou nebo na facebookovém účtu Fara Jeníkov. Přijďte zejména vy, kteří se cítíte sami nebo na chvíli potřebujete změnit prostředí. Vůbec nevadí, že se ještě neznáme.

Vyrábění adventních věnců

Přijďte si s námi v neděli 21. 11. od 16 hodin vyrobit na faru v Jeníkově adventní věnec, ozdobit polínko či jiný kus dřeva nebo vyrobit svícen. Společně sníme buchtu, vypijeme čaj, popovídáme si a ještě si něco pěkného vyrobíme. Větvičky budeme mít, snad i pár přírodních ozdob (šišky, šípky, ořechy apod.). Prosíme jen, zda byste si přinesli vlastní věncový korpus nebo jiný podklad, nějaké ozdoby a svíčky. Na všechny se těší slečny katechetky z jeníkovské fary ☺

Mikulášská nadílka

V sobotu 4. 12. bude jeníkovskou farností procházet opět svatý Mikuláš. Ponese sebou pytel plný malých sladkých balíčků. Za pěknou modlitbu, básničku nebo písničku moc rád někoho balíčkem podaruje.

Svatý Mikuláš navštíví tyto obce:

Hudcov v 15 hod (u hospody)

Lahošť v 15:30 hod (u kapličky)

Oldřichov v 17 hod (před hospodou)

Jeníkov v 18 hod (kostel)

Pokud by se Mikuláš zpozdil, prosím vyčkejte, musí toho obejít hodně ☺

Dušičkové téma: „V domě mého Otce je mnoho příbytků.“

Než se lidé vypraví převzít nějaké významné ocenění, třeba šlechtický titul, často se i několik týdnů chystají, aby byli náležitě připraveni. Ale i když se snaží, může se stát, že se po cestě přihodí nějaké neštěstí. Člověk se zpozdí, ušpiní, roztrhnou se mu šaty, zraní se. A když někdo dorazí ve zbídačeném stavu do míst, kde je jen hostem a nemůže si sám nijak pomoci, nezbývá mu, než doufat, že se najde někdo, kdo mu pomůže.

Pro nás je veliká pocta, že nás Kristus pozval k věčnému životu v nebi. Že nám připravil místo, které tam můžeme zaujmout. I my se připravujeme celý život na to, abychom mohli z rukou Božích převzít to nejvyšší možné ocenění - titul světce a s ním věčný život v nebi.

Někomu se podaří přijít na předávání ocenění včas a v pořádku, někomu ne. Někdo prožije život tak, že se spřátelí s Bohem, a přijde na věčnost připravený jako dobrý Boží přítel a vstoupí mezi svaté na nebeskou hostinu. Někdo přijde v bídném stavu. Ale ani toho Bůh nechce zatratit. A dopřává mu dobu očišťování, aby mohl dozrát pro nebe. A v tom zrání, v tom dávání života do pořádku, mu mohou pomoci naše modlitby.

Nikdy nevíme, v jakém stavu dorazili před Pána naši zemřelí přátelé a nevíme ani, v jakém stavu jednou před Boží tvář dorazíme my. Proto je velikou službou lásky, když se za sebe navzájem modlíme. Modlitba, přimluva vyslovená z lásky, je ten nejkrásnější dar, který můžeme někomu nabídnout. Ale není ten nejceněnější. Tím je naše upřímné odpuštění.

Modlitba a odpuštění, to jsou dva největší dary, které pomáhají zemřelým.

o. Nik

Dušičkové téma: heslovitě o odpustcích

- Odpustek znamená, že se před Bohem odpouští časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena.
- Hřích má dvojí následek: spáchaným hříchem se člověk stává vinným a pak také hodným trestu.
- Odpuštění hříchů, udělované ve svátosti smíření na základě vyznání hříchů a upřímné lítosti nad nimi, odnímá hříšníkovi status viníka a ruší případný věčný trest za hřích v případě, že se člověk dopustil nějakého těžkého hříchu. Tzv. časné tresty však zůstávají.
- Mluvíme-li o trestech za hříchy, nelze je vnímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu, který působí odvrát od Boha a narušuje společenství s Bohem.
- *V Písni Rájem se zpívá: Strípky Božího království, které na svět seslal Pán, sbírat chci srdcem svým vychladlým. Ráje až přijde čas, abych mohl snést tu krásu a ten žár, jímž je Bůh... Abych se učil žít, proto Pán mi život dal, abych uměl mít rád, jak si přál. Když nebudu lásku mít, nedokážu žít, snést krásu a ten žár, jímž je Bůh.*
- Časné tresty lze nakonec vnímat jako dary milosti Boží. Jedná se totiž o cokoli, co člověk v životě trpělivě přijímá nebo vytrvale koná, co ho zbavuje jeho sebelásky a jeho lásku k Bohu a bližním očišťuje. Bůh je oheň spalující, proto je třeba se pro život ve věčném nebeském společenství s Bohem disponovat.
- Odpustky – tyto dispozice pro nebe – může každý získávat pro sebe ale i pro druhé – žijící i zesnulé.
- V Ježíši Kristu jsme všichni spojeni v jedno tajemné tělo, kde dobro a zásluhy jednoho pomáhají druhému.
- Církev na základě moci svazovat a rozvazovat, udělené jí Kristem, zasahuje ve prospěch určitého křesťana a otevírá mu poklad zásluh Ježíše Krista a svatých, aby dosáhl u otce milosrdenství a prominutí časných trestů za hříchy a byl tak připraven pro nebe.

Jak se učit moudrosti: „Co by na to řekl Bůh?“

Jednou se otec dítěte při přípravě na křest zeptal kněze: „Mohu udělat něco pro to, aby z mého dítěte vyrostl moudrý člověk?“ Kněz se usmál a odpověděl: „Můžete. Vaše dítě od malička činí každý den mnohá rozhodnutí. Naučte ho, aby si přitom kladlo otázku: „Co by na mé rozhodnutí řekla maminka? Co by na to řekl tatínek?“ A později, jak se trochu seznámí s vírou, ho naučte další otázku: „Co by na mé rozhodnutí řekl Pán Ježíš? Co by na ně řekl Bůh?“ A i vy sami se tak denně ptejte, abyste byli svému dítěti dobrým příkladem.“

*Miluj Boha nade
všechno a
bližního jako sám
sebe.*

Otázka „Co by na mé rozhodnutí řekl Bůh?“ nám může pomoci, abychom se naučili jednat moudře a abychom k moudrosti také vedli druhé. V hledání správných odpovědí na otázku „Co by na mé rozhodnutí řekl Bůh?“ nám pomáhá zvláště svědomí a Desatero. Boží zákon vepsaný do srdce a do Písma svatého. Je důležité podle Desatera žít. K tomu je potřeba ho znát. Žijeme v době, kdy mnoho lidí studuje zákony jen pro to, aby v nich mohli kličkovat ke svému prospěchu. Žijeme v zemi, kde to nejvýš dotáhli ti, kdo umějí zákony nejohravněji obcházet. Ale v nebi tomu tak nebude. Pán Ježíš jasně říká: „Kdo nejedná v souladu s Bohem a jeho Zákonem, jedná proti Bohu a toto jednání je ďábelské. Hledejme Boží zákon vepsaný do Písma a do srdce. Zkoumejme, jak ho zamýšlí sám Bůh, abychom mohli co nejlépe plnit jeho záměry. Mějme na mysli věci Boží, abychom se stávali moudrými lidmi.“

O. Nik

Příběh o moudrosti: Jak položit kameny?

Učitel filozofie přišel do třídy. Když se studenti usadili, vytáhl ze šuplíku nádobu a naplnil ji až po povrch velkými kameny. Pak se zeptal, zda je nádoba plná. Studenti řekli, že ano. Učitel vytáhl krabici s menšími kamínky a nasypal je nahoru. Zatřepal nádobou a menší kamínky popadaly mezi velké kameny a vyplnily mezery mezi nimi. Opět se zeptal, jestli je nádoba plná. Studenti souhlasili již váhavěji. Učitel vytáhl sáček s pískem a nasypal jej na povrch nádoby. Písek vyplnil po protřepání i ty nejmenší skulinky. Ani teď nebyla nádoba zcela plná – ještě bylo možno naplnit ji vodou. Řekl: „Touto ukázkou jsem chtěl vysvětlit, že tato nádoba je jako váš život. Velké kameny znázorňují důležité věci, jako je rodina, partner, děti, přátelé. Pokud byste je ztratili, bylo by to pro vás zničující. Menší kamínky ukazují ostatní, méně důležité věci, např. auto, dům, zaměstnání. A písek všechno ostatní – drobnosti denního života. Když jdou písek nebo kamínky do nádobky jako první, nezůstane místo pro velké kameny. Stejně to platí i v životě: když budete ztrácet čas a energii drobnostmi a nedůležitými věcmi, nikdy nebudete mít čas na věci, které jsou skutečně důležité! Proto se, milí studenti, věnujte v životě skutečně důležitým věcem. Hrajte si se svými dětmi, udělejte radost svému manželovi/manželce. Dejte si záležet na kamenech (věci, na kterých vám skutečně záleží). Určete si své cíle. To ostatní jsou jen kamínky a písek. Hodně štěstí. Doufám, že se vám to podaří.“

V životě je však někdy těžké rozeznat, co je „písek“ a co „kameny“. Autor biblické Knihy moudrosti říká: „Poznal jsem, že moudrosti se nezmocním jinak, než dá-li mi ji Bůh.“ (Mdr 8,21) Proto prosme Ducha Svatého o tento dar, protože sami nikdy nedosáhneme pravé moudrosti. Moudrost také nelze získat jednou provždy, ale je třeba o ni pokorně prosit po celý život.

Učitel na cestě k moudrému uspořádání života: sv. Ignác z Loyoly

Při naší „jubilejní“ pouti, jsme navštívili několik míst spojených s lidmi, kteří si vybrali alespoň pro část svého života přebývat v samotě na odlehlém místě v jeskyni. Těmito místy byla Sázava, kde se usadil v 11. století poustevník svatý Prokop, dále Svatý Jan pod Skalou spojený se jménem poustevníka svatého Ivana (století desáté) a potom i Maková Hora, kde

ještě nedávno žil poustevník zvaný Ovečka Boží. V Klatovech jsme navštívili nedávno opravený nádherný jezuitský kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie a sv. Ignáce. I svatý Ignác se po duchovních zážitcích, které prožil během své rekonvalescence po těžkém zranění z bitvy u Pamplony, uchýlil do jeskyně v Manrese. Právě tam se zrodil velký dar, který Bůh skrze něho dal Církvi: Ignácova duchovní cvičení.

Proč samota? Proč ticho? Proč jeskyně? Při svém životě ve světě stále řešíme mnoho praktických věcí – slovy výše uvedeného příběhu o moudrosti „přesypáme písek“. V běhu, ve kterém se stále nacházíme, nejsme schopni rychle rozlišovat důležité od nedůležitého, nejsme schopni zodpovědně činit důležitá rozhodnutí. Náš vnější život nám nedovolí vnímat to, co se odehrává v našem nitru: život vnitřní. Symbol jeskyně znamená jediné: odejít do ústraní, omezit na minimum vnější život, abychom probudili život vnitřní.

Uspořádat život. Lidé vychovávaní ve staré řecké kultuře měli vytříbený smysl pro harmonii. Velmi bolestně pociťovali zmatek, který ve světě vládne. (Jak jsme na tom my?) Jeskyně zjevuje tomu, kdo do ní vstoupí, že i uprostřed jeho bytosti vládne zmatek. Že totiž existuje rozpor mezi tím, po čem v hloubi své bytosti touží, a mezi tím, co navenek koná, čím se zabývá, čemu věnuje svůj čas. Darem, který jeskyně člověku může dát, je uspořádání vlastního života tak, aby se ustanovil soulad mezi životem vnitřním a vnějším. Právě toto je také Ignácova definice duchovních cvičení: „Duchovním cvičením nazývám každý způsob přípravy a disponování duše k tomu, aby se člověk zbavil všech neuspořádaných náklonností.“

Boží slovo. Protože Božím slovem byl stvořen a uspořádán celý vesmír, bylo právě setkávání se s Božím slovem považováno v tradici Církve vždy jako nejlepší cesta, která k uspořádání života vede.

Ignácova hesla:

IHS: znamená Jesus hominibus Salvator, česky „Ježíš lidí Spasitel“

AMDG: znamená Ad maiorem Dei gloriam, česky „K větší slávě Boží“.

Doprovázející duchovní otec. Při duchovních cvičeních má důležitou roli také doprovázející duchovní otec. Nemá však být ve svém doprovázení příliš „hlučný“ ve smyslu, že by neustále mnoho mluvil a dával přehršel dobře míněných duchovních rad. Nejde o to z Písma svatého mnoho vědět, ale zakoušet vnitřně milost, která je v něm skryta. Proto má doprovázející jen několika krátkými body doprovodit rozjímaný úryvek a potom nechat působit Pána a jeho slovo v tichu sestupující do srdce doprovázeného.

Důvěra a rozlišování. Nakonec je třeba zdůraznit, že doprovázený má mít k doprovázejícímu velikou důvěru a svěřovat mu všechny myšlenky a hnutí, která při osobní modlitbě pociťuje. Tak se v čase duchovních cvičení uskutečňuje tolik potřebné rozlišování toho, odkud které hnutí či myšlenka pochází: zda od Boha nebo od zlého. *P. Jindřich*

Tábor ve Vranově nad Dyjí – Cesta kolem světa

I letos se první červencový týden konal ve Vranově nad Dyjí letní tábor pro děti z Jeníkova a okolí. Přijelo celkem dvanáct dětí, z nichž pouze jedno děvče bylo na táboře poprvé.

Jsem rád, že se děti na tábor rády opakovaně vrací a ani letos to nebylo jinak. Tábor trval

jeden týden a děti i vedoucí byli ubytováni na faře ve Vranově. Výborné stravování zajišťovaly jako obvykle slečna Naďa a Lenka. Jejich kuchařské výkony jsou úžasné a myslím, že důkazem je předně to, že dětem opravdu chutnalo a nebylo výjimkou, že si chodily přidávat. Téma celotáborové hry byla Cesta kolem světa. Nešlo ovšem o cestu historickou, ale o cestu velmi aktuální. Děti měly za úkol v rolích reportérů procestovat všechny kontinenty, něco se o nich dozvědět a prožít nové zážitky. Na cestě kolem

světa se tak například potkaly s módní návrhářkou z Francie či chudým hochem z ukrajinského venkova, byly svědky lovu divé zvěře v africkém národním parku, pronikly do tajů výroby bavlněných triček nebo nepozorovaně přecházely mexicko-americké hranice. Většina programu probíhala na farní zahradě, fotbalovém hřišti a také u nedaleké přehrady. Zajímavým bodem programu byla i návštěva lanového centra, kterou si děti náležitě užily.

Na táboře je pro děti připraven nejen program v podobě her, ale také program duchovní. Vedoucí s dětmi prožívají společně mši svatou, ranní a večerní modlitby v kostele, v přílehlé kapli nebo venku na zahradě. Pojátkem táborových modliteb a mší svatých je hudba a písničky. I letos tomu nebylo jinak a táborové písničky mi ještě dlouhou dobu po táboře hrají v hlavě.

Velkou oporou v celém chodu tábora jsou vedoucí, kteří pomáhají s programem a věnují se dětem 24 hodin denně. Letos byl dostatečný počet vedoucích, což přispívalo k příjemnému chodu celého tábora. Kromě organizovaného programu byl tak v dalších volných chvílích prostor k tomu se věnovat dětem individuálně, hrát si s nimi nebo si vzájemně povykládat, což vytvářelo specifickou rodinnou atmosféru.

Jsem velmi rád, že i letos se mohl tábor uskutečnit. Věřím, že z tábora odjíždí obohacené nejen děti, ale také vedoucí. Podobně jako vloni, tak i letos jsem se mohl přesvědčit v tom, že organizovat tyto tábory má smysl.

Martin Klaška

Byli jsme na 14. diecézním fotbalovém turnaji v Litoměřicích

S roční covidovou přestávkou se letos děti mohly znova účastnit fotbalového turnaje, který pořádá litoměřická diecéze. Turnaj byl zahájen společnou mší svatou a pak se jeníkovští fotbaloví hráči utkali s pěti týmy z různých koutů diecéze, např. z Loun, Ústí nad Labem, Příchovic atd. Statečně vybojovali plyšového tučňáka a k tomu jeden z jeníkovských hráčů získal ocenění za nejlepšího střelce. Věříme, že příště přibereme i další hráče a odvezeme si domů medaile :-)

Eli

Putování se svatým Josefem

Třetí červencový týden se konal táborový turnus pro 20 dětí především z jeníkovské farnosti. Po roční přestávce, kdy jsme tento turnus museli udělat na faře v Jeníkově, jsme byli velice rádi, že se letos tábor mohl opět uskutečnit v rekreační oblasti zasazené do Národního parku Podyjí, jehož součástí je Vranovská přehrada. Oblast nabízí širokou škálu programového využití.

Děti i s vedoucími dorazili na faru ve Vranově nad Dyjí v sobotu 17. července a tím začaly své prázdninové dobrodružství se svatým Josefem, který nás po celou dobu provázel. Téma každého dne určovalo heslo, které dětem přibližovalo Josefovy vlastnosti a jeho vzorný život, díky kterému se stal svatým. Toto heslo se děti měly možnost naučit. Hry, soutěže a většina programu, pak byla zaměřena na konkrétní heslo. Osobnost Josefa z Nazareta se tak pro děti stávala konkrétnější a bližší. Děti se tak mohly se sv. Josefem nejen seznámit, ale i pochopit, že pro ně může být nejen vzorem hodným k následování, ale že je zároveň jejich velkým přímluvcem v nebi, protože v různých těžkostech života zůstal věrný dobru a nespolupracoval se zlem, i když se mu příležitosti nabízely.

Táborníci si také zatvořily a nabatikovaly si kšiltovky, uspořádali jsme soutěž o nejlepší betlém z plastelíny, nabídli možnost barvení kamínků, děti si zahrály na různé hudební nástroje. Nechybělo plavání ve vranovské přehradě, výlet, táborák, stezka odvahy, olympiáda v josefovském stylu a mnoho dalšího vyžití. Důležitou součástí táborového programu bylo zaměření na dodržování pravidel, které s dětmi hned první den zapisujeme. Vidíme to jako důležitou formaci pro budoucí život a k upevnění morálních hodnot, které jsou zvláště v dnešní době tak potřebné. Během tábora se také podařilo nahrát s dětmi písnička o svatém Josefovi, kterou se děti naučily a vy si ji můžete také poslechnout. Když si do vyhledávače zadáte: svatý Josefe, tebe my ctíme – měl by vám prohlížeč přímo najít odkaz na stránky www.fatym.com s konkrétním článkem odkazující na nahrávku písně.

Na závěr nabízím jedno z hesel o sv. Josefovi, které nás provázelo. Třeba by se mohlo někomu hodit: Josef zbožné rodině, pomáhá vždy účinně.

s. Táňa Dohnalová

Výzva: Svatojosefská píseň

V rámci stále ještě probíhajícího Roku svatého Josefa vyhlášíme soutěž s názvem „**Svatojosefská píseň**“. O co jde? Každý, kdo na to má, může složit písničku ke cti svatého Josefa a dodat ji na adresu: MarieAntonina@seznam.cz. Alespoň melodie písně musí být původní. Podmínkou je uvést jméno autora písně, dodat text a notový záznam písně. A také být i jen amatérskou nahrávku. Pokud by měl někdo problém s převedením melodie do notového záznamu, zkuste se domluvit se sestrou Lenkou na tel.: 606 808 104, která je ochotná pomoci. Vše je třeba dodat do 8. 12. 2021 včetně. A že jste ještě nikdy nic nesložili? Co když v sobě objevíte nové schopnosti?

P. Marek D.

Papež František nás zve k synodální cestě

Mnozí lidé o papeži Františkovi říkají, „že se jim líbí“. Kromě tohoto vcelku povrchního hodnocení, by bylo jistě dobré taky vědět, co říká, co koná a k čemu Církev vede. Nuže!

O víkendu 10. října 2021 zahájil mši sv. v bazilice sv. Petra ve Vatikánu papež František dvouletý celosvětový synodální proces (doslova „společnou cestu“ laiků, duchovních a papeže). První fáze světové synody potrvá od 17. října do dubna 2022 v jednotlivých diecézích. Druhá kontinentální fáze naváže v létě příštího roku a závěrečné generální shromáždění biskupů (biskupská synoda) se má sejít v Římě v říjnu 2023.

Co to je synoda?

Synodu můžeme shrnout do tří slov: setkávání, naslouchání, rozlišování. Papež František k synodě při zahajovací mši svaté v promluvě řekl: „Uspořádat synodu znamená vydat se stejnou cestou, jakou se vydalo Slovo, které se stalo člověkem: znamená to jít v jeho stopách a naslouchat jeho slovu spolu se slovy ostatních. Je to objevování s úžasem nad tím, že Duch Svatý vane stále překvapivějším způsobem, aby naznačil nové cesty a jazyky.“ A o něco dále pokračuje: „Setkání a vzájemné naslouchání není samoúčelné, nenechává věci tak, jak jsou. Naopak, když vstoupíme do dialogu, klademe si otázky, jsme na cestě a nakonec nejsme stejní jako předtím, jsme proměnění.“

Důležitou zprávou pro nás je, že do synodálního procesu se může zapojit úplně každý včetně těch, kdo v Boha nevěří. Zván je každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě Církve. Takové Církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se Tě: „Co si o mně a o mé Církvi myslíš Ty?“ (srov. Mt 16,15)

Jak bude synodální proces probíhat na těch nejnižších úrovních ve farnostech?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Tato fáze, odehrávající se na celém světě, bude v našich diecézích trvat do konce ledna 2022. Následně budou vypracované poznatky z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskuzi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023.

Jaký bude přínos synody?

Průběh synody se vyznačuje obdobím rozlišování a naslouchání Duchu Svatému, na který naváže fáze realizace podnětů. Ta vnese do života Církve nové oživení struktur a příležitosti k naslouchání všem, k rozlišování, k dialogu a oživení stylu rozhodování, a to jak na úrovni místních církevních společenství, tak na úrovni celé Církve. Více informací naleznete na www.cirkev.cz.

P. Marek C.

Z modlitby za synodu: Zde jsme, před Tebou, Duchu Svatý, shromáždění ve tvém jménu. Provázej nás Ty sám, vstup do našich srdcí a vytvoř si v nich domov. Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat, uč nás, jak na ní vytrvat. Dej, ať v Tobě nalezneme naši jednotu, abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně, abychom nesešli z cesty pravdy a neodchýlili se od toho, co je správné.

Tábor ve Štítarech – Stvoření světa

V sobotu 10. července přivítala fara ve Štítarech táborníky z farnosti Jeníkov. Čekal na ně týden plný dobrodružství na téma Stvoření světa. Každý den prožívali jeden den stvoření – země, světlo, voda, rostliny, zvířátka a člověk. Tento tábor byl zejména pro mladší děti, které ještě nikdy nebyly na táboře, proto téměř všichni zažívaly tábor poprvé. Na začátku tábora si každý nabalikoval tričko podle barvy oddílu, do kterého patřil. Zelení Melouni, červené Papriky a modří Noční tvoři. Tyto týmy spolu a mezi sebou soutěžily. Soutěžemi na body získávaly obrázky pro tvoření „svého světa“.

V neděli na všechny čekala velká slavnost – zúčastnili jsme se biřmování ve Štítarech, na které přijel pan biskup z Brna. Během týdne si děti mohly užít koupání v přehradě, mši svatou na pláži na střeše restaurace Štika, hry na hřišti i farním dvoře, výletu do Hlubokých Mašůvek a návštěvu tamějších táborníků, lodiček na řece Dyji ve Vranově, tvoření, spoustu her a sportovní olympiádu. V celotáborové hře zvítězily jen velmi těsně Melouni nad

Nočními tvory. Vítězství bylo „o andělíčka“. Poslední hrou na body byla hra na detektiva v kostele. Jedním z úkolů bylo spočítat andělíčky v kostele ve Štítarech. Noční tvoři však mezi andělíčky počítaly i hlavu – jak jsme později zjistili – člověka, který znázorňoval evangelistu Matouše na kazatelně.

Irča Ihmová

Pěší pout' na Velehrad – šlo nás mnoho!

Letos jsme opět vyrazili na pěší pout' na Velehrad. A tentokrát rovnou se čtyřmi odvážnými poutníky z jeníkovska, přičemž tři z nich došlapali do cíle bez jakéhokoli ulehčení nebo využívání doprovodného vozidla. O tom, jak se nám šlo, vypráví poutník Vojtík:

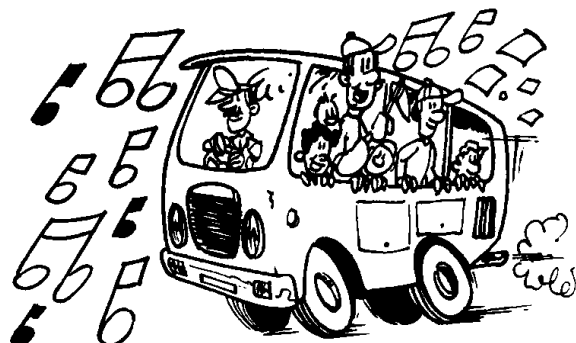
„O chození přes 30 km denně si každý udělá svůj obrázek. Nejlepší však byly večery. Hned po vyjití z Vranova jsme objevili auto v příkopu. Přijeli hasiči a záchranka a my jsme šli dál. Došli jsme až do Znojma a přitom jsme hrozně zmokli. Ve Znojmě jsme spali v klášteře. V úterý jsme šli do Miroslavi. Tam jsme měli mši večer a spali jsme na faře. To je všechno, co bych napsal o Miroslavi. Ve středu jsme šli do Blučiny. Přivítali nás tam gulášem a dalšími pochutinami. Tam jsme také hráli divadlo během veselého večera (o dvou rodinách). Ve čtvrtek se šlo z Blučiny do Věteřova, tam nás přivítali s občerstvením a také jsme tam měli hitparádu. Složil jsem píseň na hitparádu a ani jsem si ji nestihl vyzkoušet a už jsem šel vystupovat. V pátek jsme šli na Klimentek a potom do Buchlovic. Na Klimentku jsme znova zpívali písně do hitparády a ostatní to bodovali. V hitparádě jsem skončil třetí z šesti, což je hodně dobrý, protože byla silná konkurence. V Buchlovicích jsme měli soutěž Miss Pajda, ve které jsem také soutěžil, ale nakonec vyhrála Lucka. Místní lidé z Buchlovic nám připravili teplou večeři i snídani. V sobotu jsme šli všichni na Velehrad jen 8 km, a tam jsme měli mši v zarostlé zahradě. Pak už byl konec pouti, ale už se těším na příští rok.

Vojta Tomáš

Ohlédnutí za moravskou automobilovou poutí 2021

První sobotu v měsíci říjnu se konala Moravská automobilová pouť do Jeníkova. Účastníci se ji poutníci z oblasti FATYMu Vranov nad Dyjí. Jelo se krásně a tak první auto poutníků dorazilo do Jeníkova již kolem půl desáté. Ti, co mohli, se hned pustili do pomoci přípravy s občerstvením. Před jedenáctou hodinou se poutníci sešli u pozůstatků kostela sv. Antonína v Hudcově, kde v jejich blízkém okolí teď stojí dřevěný kříž, aby upozorňoval, že obec Hudcov bývala zbožným místem. Po modlitbě následovala zastávka v kapliče v Lahošti, kde poutníky očekával lahošťský starosta Ing. Milan Fábera. Z Lahoště se poutníci vydali procesím do Jeníkova. Cestou se modlil růženec. V jeníkovském chrámu před obrazem Panny Marie Jeníkovské svěřili poutníci své úmysly, se kterými na pouť vyjeli. Kolem poledne byla litoměřickým generálním vikářem Mons. Martinem Davidkem sloužena mše svatá. Otec Martin během mše svaté svěřoval FATYM do Boží ochrany a do ochrany Panny Marie. Na konci poděkoval o. Marek Dunda paní Lidě Snášelové roz. Rozsypalové za její tříletou obětavou službu v Jeníkově. Poté se zúčastnění mohli těšit na posezení s farníky s nemalým občerstvením. V 15,00 byl otcem Markem Dundou požehnán obnovený kříž, který byl postaven mezi Jeníkovem a Oldřichovem. Na zpáteční cestě do Vranova, čekala poutníky ještě zastávka v obci Světec, kde si mohli prohlédnout kostel, kůr s varhanami a dokonce i věž. Jistě také překvapila bohatá historie tohoto místa.

s. Táňa Dohnalová

Proběhl TYNAF – Týden na faře v Jeníkově

Jak už bývá zvykem, tak i letos proběhl poslední prázdninový týden na jeníkovské faře TYNAF. Hlavním tématem byl svatý Josef, protože tomuto významnému člověku je věnovaná zvláštní pozornost již celý rok. Skoro každý den nás sv. Josef navštívil a vyprávěl nám kousek svého příběhu. Potom nás obvykle čekalo nějaké vyrábění, např. malování nákupních tašek, modelování z hmoty FIMO, šití květin na Liduščinu svatbu apod.

Moc pěkný byl také výlet do tepelné elektrárny, kde jsme měli obrovské štěstí, protože jsme se dostali na rozhlednu. Hráli jsme také různé hry, účastnili se olympiády v Lahošti, prohnali stolní fotbálek, opékali buřty na ohýnku a přitom zpívali a ze soboty na neděli pak přespávali na faře. Ráno jsme vyrazili na mši svatou do Teplic, která byla dokonce poutní. Po návratu na faru nás čekalo společné vaření oběda a malý úklid. Bylo to moc pěkné setkání dlouholetých přátel, ale zároveň i možnost navázání přátelství nových.

Všem pomocníkům, kteří se zapojili jak do TYNAFu, tak do olympiády, moc děkujeme :-)

Eli

Vtipy nesmí chybět!!!

Ředitel blázince provádí kontrolu. Prochází pokojem a tu najednou všimne, že pacienti visí na stropě. „Podzim!“ pronese a pacienti propadají dolů. Totéž se opakuje i ve druhém pokoji. Ve třetím ředitel se sebevědomým úsměvem řekne: „Podzim“, ale nic se nestane. Chvilí trapné ticho, poté se jeden blázen rozřehtá: „Ale pane řediteli, my jsme jehličnatí...!“

Na dušičky: „Nevíš, proč stojí před hřbitovem tolik aut?“ „No, tak asi s nimi nemá kdo odjet...“

Do práce nastoupí nový zaměstnanec. Šéf mu říká: „Jsi tu nový, vem si lopatu, smeták a běž pozametat rampu.“ Nováček na to odpoví: „Ale já jsem vysokoškolák!“ Šéf se zarazí a řekne: „Aha, no tak pojď se mnou, já ti to ukážu.“

„Pane celníku, můžu si dovézt zlato do Karibiku?“ ptá se muž po telefonu. „Jistě, ale jenom přiměřené množství,“ dostane se mu odpovědi. „Tak mi řekněte, jestli devadesát kilo je přiměřené množství?“ „To určitě není, to už je příliš,“ odpoví celník. Muž se otočí na manželku a praví: „Vidíš zlato, musíš zůstat doma.“

Syn se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují obličej?“ „Když se chystají do boje.“ „Tak si dej pozor na mamku, stojí před zrcadlem a maluje se!“

Baví se dva kamarádi: „Co budeš dělat v pátek?“ „Půjdu k očnímu lékaři.“ „A co potom?“ „Pak uvidím.“

Slečna se rozčílí na svého přítele. „Víš co, já s tebou končím!“ „Cože? Proč?!“ „Protože už mě fakt štve ty tvoje hahaha vtípky, jak jsem tlustá!“ „Ale no tak, kotě, pojď, sedni si tady na ty dvě židle a probereme to...“

Dušičkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PŠČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2021 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2021. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu.

Internet: <http://www.fatym.com>

Neprodejné